

The Lithuanian Weekly
'LIETUVA'
Published every Friday at Chicago, Ill.
Subscription in United States, Canada and Mexico \$2.00 per year.
Subscription to Foreign countries \$3.00 per year.
Advertising rates on application.
We enclose all kinds of Job and Book Printing and Translating in all modern languages.
Address all communications to
A. OLSZEWSKI, Publisher,
924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

Sanvaitinis Laikraštis
'LIETUVA'
Išleina kas Pėtnyčią, Chicago, Ill.
Prenumerata Suvien. Valstijose, Kanadoje ir Meksikoje su užduo 22.00.
Kitoje Vėstpatystėse - 33.00.
Prenumerata turi būti iš viršaus apmokama.
Apgeratinių prekių gausmės per laisvą.
"Lietuva" spaudina visokias Knrygas, Konstitucijas ir visokius kitus drukus. Vertimus iš kitų kalbų taip pat koreguojamais.
Visuose reikaluose adresuokite teip:
A. OLSZEWSKIS,
924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

Nr. 23 CHICAGO, ILL., PETNYCZIA, 9 d. Sėjos (June.) 1905 m. ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER. Metas XIII

Politiszkos žinios.

Karė Maskolijos su Japonija.

Kokios pasekmės bus paskutinio mūšio tarp maskolijos ir japoniskos laivynių, dar nežinia. Iš syk laikraščiai manė, jog netekusi laivynės, Maskolija negali tikėtis šioje karėje atsigrębti, todėl, jeigu caras ir jo tarnai turi dar kiek proto, stengsis taikytiesi, kadangi nuo ilgiau užsitraukia karė, juo daugiau ji abiem pusėm kaštuoja, todėl juo toliau, juo sunkesnes išlygas pastatys Japonija.

Amerika ir jos urėdininkai mėgsta reklamą, mėgsta, kad apie juos rašytų laikraščiai, kad girtų, nors nebūtų už ką. Tokį budą turi ir prezidentas Roosevelt, o tas jam yra ir reikalingu, kadangi jeigu apie jį nerašys laikraščiai, žmonės užmirš jį, ypač kad tikrų nuopelnų nėra prieš savo tautą, nė prieš žmoniją jis neturi; todėl ant pasigarsinimo, ant pasirekliaavimo Roosevelt abiem kariaujančiom pusėm pasilė savo tarpininkystę prie sutakymo, bet iki šiol bent, kaip rodosi, kariaujanti jo tarpininkystės nepriėmė. Iš tikro kam gi reikalinga tarpininkystė, jeigu vedanti karė ir be tarpininkų, kada tik panorės, gali tiesiog pradėti tarybas ir taikytiesi be tarpininkų, kokiems kartais dar brangiau negu verta reikia už tarpininkystę užmokėti.

Teisėbe, besirengiantis išvažiuoti iš Washingtono maskoliskasis pasiuntinys Cassini atsilaikė pas prezidentą, bet apie ką su juom kalbėjo, nežinia. Kadangi pirma pas prezidentą buvo ir japoniskasis ambasadorius, tai laikraščiai tuojaus pagriebė tą žinią ant pagarbino Roosevelt ir perstatė tą atsitikimą taip, būk ambasadoriai karė vedančių tautų meldė Amerikos prezidentą jas sutakyti, padaryti galą teip ilgai besitraukiančiai karė. Tuom tarpu, visi žino, kad svetimų kraštų ambasadoriai gana tankiai lankosi pas augščiausius krašto reprezentantus, taigi atsilankyme ambasadorių nieko ypatingo nėra; maskoliskasis gi ambasadorius Cassini neužilgo su visų apleidžia Washingtoną, todėl njeiko įstabaus nėra, jeigu jis, prieš savo išvažiavimą, nori apkalbėti tulus apeinančius Maskoliją ir Ameriką dalykus, bet tie dalykai gali nieko bendro su užbaigimu karės neturėti. Jeigu gi prie sutakymo taikintojai pasirodytų reikalingi, tai nėra abejonės, kad Maskolija kreipsis ne prie Amerikos, bet prie Prancūzijos su prašymu pradėti taikymą.

Nors po mušini Korėjos jurių siaurumoj laikraščiai rašė gana apie Amerikos tarpininkystę prie taikymo Maskolijos su Japonija, bet tarybos ant užbaigimo karės dar vis nepradėtos, negirdėt nieko nė apie bandymą užmegsti tarybas. Japonijos ambasadorius Washingtono nei laikraščiams aiškiai apreiškė, jog užbaigimas karės priguli nuo Maskolijos, kadangi tik pergalėta pusei, jeigu ta jaučiasi pergalėta, pridėra paliovimo karės prašyti. Iki šiol, vienog, Maskolija to nė tieslok, nė per tarpininkus nepadarė. Todėl, matyt, ji dar nežino, ką reikia daryti.

Carškame Sele atėjavo visų ministerių roda po caro

viršininkyste ant apkalbėjimo, ką daryti toliau: taikytiesi, prisipažinti pergalėta, ar vesti karę toliau. Nors apart karės ir laivynės ministerio visi kiti balsavo už užbaigimą karės, kadangi nėra vilties, kad dar Maskolija galėtų atsigrębti, nieko nenusprendė; caras mat bijosi pasėkmių nusilenkimo, prisipažinimo už pergalėta, bijosi jis teipgi sugrįžimo pergalėtos armijos, kuri už visus vergus ant karės lauko, už visus nepasisekimus gali parėnėti atkeršyti kaltiems, o kalčiausias juk sėdi ant Maskolijos sosto. Taigi, jeigu pavojinga vesti karę, statyti armiją ant naujo pavojaus, laukti naujų nepasisekimų, nemaziau pavojinga ir užbaigti karę, atiduoti Japonijai kokį Maskolijos šmėtą. Todėl caras nedrįsta nieko daryti, bijosi pradėti tarybas, bijosi atsakymo, ko tanta nuo caro, be abejonės pareikalau, kadangi karė pradėta caro ir jo tarnų be tautos pritarimo ir noro.

Ant karės lauko prietikiškai ne geriausi. Pereitą sanvaitė maskoliskos žemės kariuomenės viršininkas, jenerolas Linevič, pranešė carui liudną naujieną: kad tarp kariuomenės, ypač tarp rezervos regimentų, kyla maištai, maištus kelia dieli regimentai. Ant nutildymo tarp kariuomenės paklusnumo dvasios, Linevič prisakė sušaudyti 25 oficerų ir 300 paprastų kariuomenės. Matyt todėl, kad tarp kariuomenės vyksta paklusnumas ir atsidavimas, o kur to nėra, negalima vesti karės, ypač su teip narsiu ir sumaniu priešų kaip japoniečiai.

Rodosi, kad negeriau buvo ir ant išnaikytos laivynės, žinoma, jeigu laikraščių garsinamos žinios yra teisingos. Laikraščiai pagarsino, būk laivės mušio, jurininkai Nebogato laivynės dalies ant syk užsimašė pertraukti musį ir pasiduoti. Kadangi oficerai priesinosi, tai jurininkai vienus įmetė į jures, kitus pralaisėjo prie stiebų ir su laivais pasidavė japoniečiams. Ar, vienog, ta laikraščių pagarsinta žinia yra teisinga, nežinia; japoniečiai tos žinios nepatvirtina.

Paskutinis jurinis mušis Korėjos jurių siaurumoj buvo dar nelaimingusias maskoliams negu kas nors galėto tikėti, net japoniečiai nesitikiėjo teip sumušti Rozdestvenskį, kaip tas atsitiko. Maskolijai gi, kaip kalba esanti Japonijoj paimti nelaisvė laivynės oficerai, būvo persitikrinę, kad sumuši Japoniską laivynę; tokį persitikinimą įkalbėjo jurininkams oficerai, o oficerams pats Rozdestvenskis. Tuom tarpu išpuolė visai kas kitas. Maskoliska laivynė likosi išnaikinta, vertė maskolių nužudyti laivų pereiną 100 milijonų doliarų. Mušyje maskoliskai nužudė su viršum 14000 žmonių, vieni pateko į nelaisvę, kiti likosi arba užmegsti, arba prigėrė jūre.

Tik 3 maži laiveliai atplaukė į Vladivostoką. Matyt po mušini maskoliskų laivų kapitonai nužudė galvas ir nežinojo, ką daryti, bėgo, kur galėjo. 3 išlikę nuo paskandimo laivai laike miglos paklydo ir atplaukė į japoniską portą, kur, žinoma, juos japoniečiai paėmė. Tris maskoliskius kariškilaivai: „Auro“, „Oleg“ ir „Žemėn“ atplaukė į Manilę su admiralu Enquist. Amerikos valdžios

davė laiką 2 sanvaitių patalymui pagadinimui, bet paskui į 24 val. tie laivai turi išplaukti iš Amerikai prigulio portu, arba turi nusisėdėti ir čia išbūti iki kalbėjimo galui. Vieną gi drūčiai pagadytą maskoliską torpėdinių laivų patiko Chinų pavirantėse ir atvilkio į Shanghai. Ant jo buvo 80 žmonių.

Maskolijai dabar jau atvirai kalba, jog japoniečiai, kada tik panorės, gali apvaldyti ne vien salą Sachaliną, bet visą rytinės Siberijos pakrantę, visus portus, apart Vladivostoko, gali apvaldyti be mušio, maskoliskai negali jų pasiekti. Gal būtų, kad japoniečiai tą ir padarys, o paskui tuos kraštus, kurių nebuvo pasilaikyti, maskolijai turės išpirti. Užimdami plotus nuo seniai prigulinius Maskolijai, japoniečiai turės jau gvarantiją, kad Maskolija išmokės ir karės kaštus, apie ką dabar neuori nė kalbėti.

Visiems svetimų kraštų pavaldiniams, net kariškiems delegatams Vladivostoko komendantas paliepė išsinešinti iš miesto. Matyt, ne užilgio maskolijai lankia japoniečių apgulimo tos tvirtiausios rytuose maskoliskos tvirtynės.

Ant sausžemio pereitą sanvaitę nieko svarbaus neatsitiko. Būvo, rodo, susirėmimai atskirų kariuomenių dalyvių, bet svarbių, didelių dalykų nebuvo. Kadangi, viešog, dabar privežimo japoniečiams pastiprinimo maskolijai negali stabdyti, nėra baimės jau, kad kas galėtų apseunkinti kariuomenę privežimą reikalingų daiktų, ypač amunicijos, tai reikia neužilgo laukti trukimo visų Ojamos pajėgų į šiaurius, apgulimo Vladivostoko. Tas laisvė neapsieis be didelių mušų.

Esantis japoniečių nelaisvėj admiralas Rozdestvenskis sužeistas į galvą, jis yra ligonbuty ir, kaip japoniską raudoną garsina, pavojaus nėra, sveikata maskolisko admiralo taisosi ir jis greitai su-visu išgis.

Kaip dabar garsina laikraščiai, atkakus su pagadytais laivais į Manilę portą maskoliskasis admiralas Enquist ketina juos nušarvuoti į Manilę palaukti pasibaigimo karės, kadangi po pataisyti, be abejonės, ant jurių laukų japoniečiai ir išplaukusius laivus paimtų.

Amerikonams labai nepatinka, kad maskolijai nesiskubina priimti Roosevelt pasiūlytą tarpininkystę. Maskoliskasis užrubežinių dalykų ministeris dar iki šiol visai nepasitiki carui Roosevelt pasiūlymo. Kol Europos viešpatystės atvirai neparems Amerikos užmanymą, visi pasiūlymai su tarpininkyste Roosevelt pasiliks be pasekmės, o atviro pareimimo Europos didesės viešpatystės iki šiol neišreiškė. Amerikos tarpininkystės, matyt, nelabai nori nė Japonija, kadangi ji ir jį ne labai užsiki visokios veisės politikieriams, ypač, kad politikierių laikraščiai jau dabar išreiškia baimę prieš Japoniją ir reikalauja, kad Amerika neduotų Japonijai pilnai naudotiesi ir rinkti vaisius pergalėjimo Maskolijos. Tie laikraščiai reikalauja, kad Amerika pasipriešintų mokėjimui karės kaštų Japonijai, kadangi toje tą atlyginimą galėtų ap-

vesti ant drutinimo savo laivynės, kuri jau dabar teip jau druta kaip ir amerikoniška, jurininkus turi geresnius.

Revolucija Maskolijoj.

Po išnaikinimui Rozdestvenskio laivynės Maskolijoj visi tikėjo kad caras bijos imti ant savęs atsakymą už tolesnį karės vedimą, kuri negali su Maskolijos laimėjimu pasibaigti, todėl suauks išrinkti žmonių atstovų susirinkimą, kurie galės spėsti ar vesti karę toliau, ar taikytiesi su pergalėtoju. Laikraščiai net pagarsino, jog caras, verdamas, pasirašė, jog suauksia žmonių atstovų susirinkimą, kas būtų pirmu žingsniu prie apdovanojimo Maskolijos konstitucija. Tuom tarpu pasirodė visai kas kitas: caras ne tik nesirėngia pakreipti valdymo būdą į laisvesnės vėžės, bet priešingai, viską nukreipė vėl į biurokratinę reakcijos vėžės. Nebereikalo sena patarėli sako: jeigu Dievas nori ką už jo nuodėmes nubauti, tai jam protą atima. Teip su caru ir atsitiko. Jis nori toliau kraštą valdyti despotiškai, kaip valdė iki šiol, nors tas, po visų nepasisekimų ant karės lauko, yra, tiesiog, negalimas, žmonės už visus nepasisekimus kaltina carą ir už visus kaltes nori jam atkeršyti. Jis galėtų bent dalį užkėpų prieš save patraukti, suteikdamas daugiau liuosybės, bet vietoj to, jis vėl griebsia reakcijos ir tai kur kas biauoresnės negu buvo iki šiol. Rakydamas žmonėms burną, drausdamas atvirai kalbėti, jis nemutildžiai žmonių neugrėdinimo. Reiks vesti dvi karius: su savo locnais ukeis ir su mušančiais caro armiją japoniečiais. To caras negali, ant tokios karės jis neturi pajėgų. Besipriešindamas išnaudoja žmonėms, caras ant galo turi nužudyti sostą, ant kurio ir dabar tik po trieliu kariuovės sargyba dar gali laikytiesi.

Vieton laisvės, vieton pasaukti rodon užkėpų atstovus, pradžė likučius laivynės, caras suteikė garsiam reakcijonierui Trepovui diktatorišką valdžią, didesnę negu turėsi ministeriai. Roda, caras jį paskyrė neva už vadaus ministerio pagelbininką, bet davė jam kur kas didesnę valdžią negu ministerio. Taigi padarė dabar Maskolijos viduriuose tą patį, ką pirma, prieš karę buvo padaręs Azijoj, suteikdamas Aleksiejevui didesnę valdžią negu užrubežinių dalykų ministeriui. Aleksiejev, viešog, įtraukė Maskoliją į karę su Japonija, iš kurios Maskolija išėis pergalėta, Trepov gi, be abejonės, savo žiauriais padavadijimais užtrauks ant caro sprando nekentimą visų Maskolijos žmonių ir pagimdys atvirą revoliuciją visuose kraštuose. Iki šiol Trepov galėjo parodyti sau žiaurumą ir kvailumą tik Peterburge, toliau jo valdžia nesiekė; dabar po jo valdžia bus visa Maskolija. Jis turi ties išnaikinti ministerio užtvirtintas draugystes, vaikyti daleistus susirinkimams, vienu žodžiu, caras jam daleidžia daryti, ką tik nori ir už savo darbus jis atsako vien prieš carą, daugiau prieš nieką. Daleista jam išdavė, be patarimo ministerių, padavadijimus, ko rūkis tik menkas jo protas išmislėti galės.

Po suteikimui neaprubėžiuotos valdžios Trepovui, vadaus ministeris Bouligin, teipgi garsus Mandzurijos diktatorius, Aleksiejev, atsilaikė prie caro su prašymu paluosuoti juos nuo jų urėdų; mena, kad tą patį padarys ir kiti Maskolijos ministeriai.

Kokius dar toliau išduos vaisius suteikimas Trepovui diktatoriškos valdžios, dabar negalima įspėti, bet nėra abejonės, kad tas žymiai sudrėtins revoliucionierių eiles; nuo revoliucionierių neapgins carą nė Trepov šnipai. Iš tikro, po paskyrimui Trepovui diktatorių, Maskolijos darbininkai pradėjo tartiesi apie pakėlimą abelo štraiko visoj Maskolijoj. Jeigu tas sykį užgimtų, tą sykį gali pritrūkti duonos, skalbiniai, tarvų net pačiam carui. Argi Trepov su savo šnipais virs valgi carui ir jo tarnams!

Skandinavija.

Ant Skandinavisko pussalio yra dvi viešpatystės po valdžia vieno karaliaus – Švedija ir Norvegija. Svetimuoše kraštuose abiem kraštams buvo tie pats konsulai. Nesenai Norvegijos parlamentas užgryė, kad Norvegija turėtų atskirus konsulus, bet tą užgrymą karalius atmetė. Tas sukėlė baisų piktumą tarp norvegų, iš ko gali užgimti karė tarp Norvegijos ir Švedijos; Norvegija gali su visu atsiskirti nuo Švedijos. Ji, vienog, turi vos apie du milijonų gyventojų, būtų per silpna, ypač kad nuo seniai maskoliskai įsėko progos ant užėmimo šiaurinės Norvegijos dalies, kad turėti išėjimą į Atlantiką.

Isz Lietuvos.

Is Vilniaus.

Vilniuje kunigai naudoja si iš paluosavimų prie pildymo tikėjimiskų-katalikiskų apeigų. Čia jau pradėjo tykėti numirėlius ant katalikiskų Rosko kapinių su giesmėmis, kas pirma katalikams buvo uždrausta, uždraustos buvo visos katalikiskos procesijos; procesijos daleistos buvo vien bažnyčių viduriuose, bet ne už jų sienų.

Vilniuje, 14 d. gegužio prasidėjo paprastos metinės arklių lenktynės, ant kurių keli Lietuvos dvarponiai disuntė savo arklus. Pirmos lenktynių dienos dovanos buvo ne didžiausios, nedidesnės kaip 500 rubl.

Šmet, ant Šv. Jurgio jomarko, ant Lukiskų pliačiaus, Vilniuje, katalikų parengtus kromus pašventino katalikiskasis kunigas, pirma visą jomarką įsventindavo vien popas. Laike šventinimo šmet giedojo ant pliačiaus ir bažnytinis choras, kas pirma buvo uždrausta katalikams.

Vilniaus prekėjas, Agrest, atsilaikė į Trakų miesto rodą, užmanydamas nuo stacių Ladvaravoj į Trakus parengti omnibusų susinešimus, kuriais nuo stacių būtų vėžiojami lygiai tavorai, kaip ir pasazieriai. Užmanymą, vienog, Agresto atmetė. Vieton to, ant pilanto nuo Ladvaravoj į Trakus, vaziuojimui pasazierių ir pačto, rengiasi parengti susinešimus automobiliais.

Ruimnos piešimo mokyklos Vilniuje likos parengta abrodų paroda. Laike parodos, ant palinksiminio lankytojų, griežia orkestra

suorganizuota iš mokintinių piešimo mokyklos.

Vilniaus daktarai rengiasi įtaisyti Verkuose specialiąją gydytinių sergantiems plaučių ligoms.

Nuo 13 d. gegužio tarp Vilniaus ir Verkų pradėjo ant Nerio bėgioti garlaivys „Grodno“, kuris vaziuoja įtaliai tavorus, kaip ir žmonis.

Is Vilniaus gubernijos.

Nuo 27 d. balandžio iki 12 d. gegužio, Vilniaus gubernijoj buvo apsigimę: slakutoms šiltinėms: Vilniaus pav. – 84, Vileikos – 30, Lydos – 76; pilvinėms šiltinėms: Disnos pav. – 98, Lydos – 125, Ašmenų – 63, Šventenų – 21, Trakų – 22. Rauplėms: Vilniaus pav. – 3; tymais: Ašmenų pav. – 2.

Is Birstonų, Vln. gb.

Kaip paduoda maskoliskai laikraščiai, nuo miestelio Birstonų iki persikėlimui per Nemuną, taigi iki kaimui Papienų, likosi padirbta trumpa pilanto linija. Padirbimas to pilanto kaštavo 32584 rublius.

Is Minsko gub.

Bobruiske, Minsko gubernijoj, suštraikavo kalviai, bet štraikas traukėsi tik vieną dieną.

Minsko gubernatorius nusidėjo darbininkų štraikų. Jis teip išlipinėti po miestą atsilaikimus, kuriuose persegti darbininkus ir liepia išsikirstyti ant prisakyto policijos, kadangi mat policistams prasyta šaudyti į pulkus žmonių, jeigu jie ne klausys policijos prasykimo.

Ant Minsko geležinkelio stacių is užrubežių atėjo siuntinys, kuris gulėjo beveik pusę metų. Zandarai užsimašė peržiūrėti siuntinį, bet jame, apart drabužių, nieko nužvelgtino nerado. Nesenai atkako jaunas vyriškis atsimti siuntinį, bet patėmijęs, kad buvo atidarytas, paklausė zandaro, kas ir kodėl tą padarė. Zandaras, vieton atsakytų ant klausymo, pakvietė aną vyriškį į zandarų kancelariją, tas, vienog, greitai išsitraukė revolverį ir norėjo šauti į zandarą, bet tas išmūšė revolverį ir suareštavo norėjusį šauti. Kas yra suareštuojuotis nežinia, jis atsilaikė pasakyti savo pravarę. Išvėž jį iš Minsko į Peterburgą, kadangi nuėjuri jį, būk jis yra koks svarbus politiskasis nusidėjėlis.

Štraikai Minsko geležinkelio varstotų darbininkų nepasibaigė, tarybos geležinkelio užveždus su darbininkais nesidavė nė jokių vaisių, sutakytų nesutinkančioms pusėms nepasisekė, todėl varstotai ant neaprubėžiuoto laiko likosi uždaryti ir visi darbininkai tapo nuo darbo paleisti.

Pasibaigė štraikai Minsko spaustuvių darbininkų. Darbai Kaplano spaustuose prasidėjo. Darbininkų reikalavimus spaustuvių savininkai išpildė, todėl nebuvo reikalo toliau traukti štraiką.

14 d. gegužio į Minską atkako perdėtinis Maskvos-Brasto geležinkelio linijos, prie kurio kreipėsi darbininkai, prašydami išpildyti jų reikalavimus. Kadangi tas atsilaikė išpildyti tuos reikalavimus, tai darbininkai tuojaus metė darbą. Suštraikavo teipgi darbininkai gaziųjų gėrymų dirbtuvių, daugume

esančių žydų savasčia, teipgi darbininkai valanti miesto nešvarumus ir gazo dirbtuvių darbininkai.

Is Gardino gub.

Gardino apskrėio sude perkratinėjo provą ukiuinko Ušilos, kuris paleido šuvį į Baltstogės policijos viršininką Polenkį ir į jį pašovė. Sudas Ušilą rado kaltu ir nusprendė į kalėjimą ant dviejų metų ir keturių mėnesių. Lietuviškame Braste keli vyriškiai ant gatvės užpuolė ant pagelbininko policijos viršininko, Gogolio, ir į jį pašovė. Suareštavo du vyriškius.

Is Dinaburgo.

13 d. balandžio suštraikavo čia darbininkai Rygos-Orolo geležinkelio varstotų. Darbininkai reikalauja didesnių algų ir trumpesnio darbo laiko.

Is Latvijos.

Mintaunos aplinkinėse nežinia kas išvartė visus telefonų ir telefonų stulpus ir, tokiu būdu, susižinojimai Mintaunos su paviečių miestais likosi pertraukti.

11 d. gegužio, iš Liepojos paliovė bėgioję geležinkelio trukai. Štraikai pirmiausiai užgimė geležinkelio varstotuose, išsiplatino paskui ant dinoleum dirbtuvių Wikanderio ir Lariono. Vaziuojant geležinkeliu viršininkui Vilniaus kareiviskoj apskrėio, jenerolui Freese, į jo trukį, tarp stacių Hoken ir Pleite šaudė iš revolverių susirinkę prie kelio vyriškiai, kurių, vienog, nepasiekė suimti. Geležinkelio darbininkai reikalauja trumpinimo darbo laiko ir geresnių algų, teipgi kad jų nedrįstų kolyti ir niekinti geležinkelio perdėtiniai. Reikalavimus tuos atmetė geležinkelio užveizda, todėl darbininkams nieko daugiau ne liko, kaip štraikuoti.

Liepojoj, tarnaujanti pardavinyčiose ir kontorose nutarė štraikuoti, jeigu darbdaviai išpildė darbininkų reikalavimus. Tarnaujanti reikalauja, kad vasaros laike vakarais visi kromai būtų uždaryti ne vėliau kaip 8 val. vakare, o žiemą ne vėliau kaip 9 val. vakare. Užtai didesnę se Liepojos dirbtuvėse pasibaigė štraikai, kadangi darbdaviai išpildė darbininkų reikalavimus, štraikuoją dar keliose mažesnėse dirbtuvėse, kurių savininkai nenori pasiduoti, nesutinka išpildyti reikalavimus darbininkų, kadangi mat tas sumažintų jų pelną. Reiks, vienog, ir tiems arba nusilenkti, arba su visu uždaryti savo dirbtuves, be vilties kada nors atidaryti ant tokių išlygų, kaip jis nori.

Netoli Rygos, Osajuose, laike diemvaldytos liuteroniskoj bažnyčioj, susirinkę žmonės pakėlė nepilankias caro valdžios demonstracijas. Nežinia, vienog, ar ir pastoriai tose demonstracijose ėmė kokį nors dalyvumą.

Is Senapilės.

4 d. gegužės, 1905 m., suštraikavo miesto žemargiai, tik 4 ar 5 nepasidėjo. Jie pareikalavo, idant viršininkas neplustų jų negražiais žodžiais; teipogi priminė, kad alga per mažą ir dėlto negali be kyšių apsieiti.

Suštraikavus, žemargius ant kelių dienų sukišo į slėstus ir po tam, turbūt, atstatys nuo vietos.

Raulas.
„Vln. Žin.“

Is Prusų Lietuvos.

Is Tilžės, Gumbinės ir Klaipėdos, taigi vien is Prusų Lietuvos, Prusų valdžios išvijo su viršum 500 maskoliskų pabėgėlių, žinoma, daugiausiai lietuvių ir maskoliskų žydų. Mat Vokietijos valdžios, kaštais lenkų, lietuvių ir žydų, laišoi ir gerinasi maskoliskam carui. Nors jo armiją muša japoniečiai, bet, matyt, Vokietija dar ir mušamo caro bijosi ir jam laišoi. Tuom tarpu tas caras vos laikosi ant savo supuvusio sosto, pamatai to sosto braską ir jis gali visai sugriuti. Carą žmonės gali išvėyti kaulių ganyti, žmonės gi, o tuom tarpu, Prusų valdžios gerinasi carui ir skriaudžia Maskolijos židnais.

Tilžės „Nauja Lietuviška Ceitunga“ smarkiai agituoja už lietuvių prieso, gimnazijos mokintojų Kuršiojo pakeltą užmanymą, ant Tilžės parodos parengti lietuvišką namą, kaip daro, antai, ant didelių parodų rengdami etnografiškuose skyriuose namus papuasy arba kitų mažai pažįstamų nuožmių tautų, tuom vien skiriasi, kad nuožmiems nieks nepirasakinėja, kaip jie turi dirbti savo tokiose namuose surinktus daiktus, Tilžės gi lietuviškuose namuose jų rengėjai reikalauja, kad lietuviškai, ausda mos lietuviškas juostas, išaustų parašus vokišką kalbą, gal parodytumi vokiečiams, kad jos savo prigimta kalbą užmiršo. Gali „Lietuviška Ceitunga“ ausiraminti: protingas vokiečius, renkančius tikrai lietuviškus naminius iš dirbinius, greičiau pirkus tokius, kokius lietuviškai iš tikro namiegi padirba, negu tendentiskius, tyčia pažeminimui lietuvių parengtus, taigi neturinčius moksliškios vertės, parengtus vien parodymui, kad vokiečiai tojai lietuvių, toki kaip Kuršiatis, stropiai varo darbą ir užsielpo ant rando dovanų. Ar Tilžės lietuviškas laikraštis, remdamas užmanymus vokiečių lietuvių, nesupranta, kad tarnauja ne lietuviams, bet jų naikintojams. Kaip praneša Tilžės „Nauja Lietuviška Ceitunga“, netoli Ierčio, kaime Georgenburgkeliuose, skalbdama skalbinius, 11 metų dukrė ukininkės Blasmokienės, įpuolė į Isrą ir nukendo. Motina, besistengdama gelbėti dukterį, teipgi prigėrė.

Is Londono.

Tuli musų tautiečiai su pradžia gegužio, nors nė nebuvo per karštą, užsidedė manija platinimo girtuoklystės tarp vietinių lietuvių. Keturi, jau nuo seniau čia apsigyvenę lietuviai: du bizniečiai, o kiti teip sau darbininkai, rengiasi sudėti 500 svarų sterlingų ir uždėti „publiką“, taigi – karciamą. Na-gi tu, dievuliau mano brangusiel! pamąšiau sau vienas, kas čia su musų žmonelais galėto pasidaryti, ar jau užsitraukė ant savęs rudybę pono Dievo, kad jis juos teip baudžia, mašio juos jau ir be to nesubrendusį protą! Juo antra sanvaitė, kaip man apie tai pranešta, bet neišdrisau garsinti, kadangi negalėjau išmastyti priežasties, jog visokios paslaptims apsiuoto miero. Kreiplian si kėlėta sykį tai prie vieno, tai prie kito iš savo bičiulių, bet nė viens neįstengė užgandinti mane savo paaiški-

aimais. Viens sakė, kad rengėjai to, taip vadino „publiko“, tiksliai didelio darbo, nes, girdi, visas „propitas“ už lietuvių išgerius per savaitę gėrymus nuėmė tiesiog „rupučių“ anglų kisenių, o lietuviams teliek tik pagirtos. Žinodamas gerai išskaičius ir sunkenybę, su kokioms užvedimas tokio „publiko“ yra surištas, aš nieko daugiau nelaukęs, pasidėjau už suteiktą man pasikėlimą, nukiutinau pas kitą savo pažįstamą. Ir šitas savo išvedimas ir logika mano žingulumo neužgąsdino, o turėjau laukti, kol dalykas išsiaiškės pats. Ir neapširau. Nė gegužis, nė diavas, nė „propitas“ tam kaltas, o tik vienas-vienas kunigėlis.

Dalykas yra toks. Syki ant susirinkimo kunigėlis, žinoma, vardan duosumo ant Dievo garbės ir palengvinimo tūl apšunkintų svarais kisenių, užmanė štai ką: prageretė, sako, savo pinigų pas svetimačius, ar ne geriau būtų uždėti savo „publiką“ ir duoti saviems uždirtiti... Na, argi mūsų kunigėlis ne lietuvis, ar ne patrijotas? Kad jau gerti, tai gerti, kad pėstis, tai pėstis, visgi tarp sąvųjų ir su savaisiais — smagiau.

Ir yra — tųk — toki nieksai, atsprasant gerų žmonių — bedieviai, kurie žmonis gundo ir pasakojia, buk kunigėlis mindžiojas žmogias tiesas, žeminas lietuvis akyse visos pasaulės; tvirkinas ir demoralizuojas savo tamsius žmonis.

As pats ypatingai nieko neturiu prieš kunigėlį, bet man lyg kai ir keistu išrodo šitas jo užmanymas, nes gerai žinau, kad jis pats negeria... Gal užvedęs lietuvišką karčiamą ir jis dalytis linksmybėmis draugiško savo brolių susiejimo.

Vanagas.

Atsisaukimas del caro dēdes, Sergijaus, užmušimo.

Draugai! Išsipildė ko teisybė reikalavo. Nekaltai pralietas kraujas sunaikė atkeršijimo. Pėtniojio, vasario 4-toje dienoje, Maskvoje revoliucijonierio bomba užmušė buvusį Maskvos general-gubernatorių, didįjį kunigaikštį Sergijų.

Kas gi jis toks buvo, tas Sergijus ir už ką jis užmuštas? Buvo tai caro dēdė, antrasis Maskvos caras, savavaldis despotas, dauganoris, kurs žiūrėjo tik kad būtų gerai jam pačiam ir valdytojui gaujai. Tai buvo Chodinkos kunigaikštis: iš jo mylistos per caro Mikalojaus korupciją, buvo sutriuškinta ant Chodinkos lauko penki tukstančiai žmonių. Tai buvo žinomas visoj Maskvoj girtuoklis ir paleistuvis, kurs ant savo biatūrijų pagėdimų išleisdavo šimtus tukstančių žmonių pinigų, kuriuos dar biauressniais gesėtais prisielėdavo iš vien su Trepov, buvusiu Maskvos oberpoliceisteriu, dabartiniu Peterburgo general-gubernatoriumi. Tačiau ne už tat sutaisyta jam buvo bomba. Sergijaus kraujas ištisio už šimtą kartų daugiau pralieto kraujo, pralieto jo paliepiu gruodžio penktą ir šeštą dieną per eity metų ant Maskvos gatvių. Tą dieną Maskvos darbininkai, išvien su studentais, padarė demonstraciją prieš karą ir caro valdžią, reikalaujanti politiškos laisvės. Vakarų kariai prieš demonstraciją socialistų-revoliucijonierių partiją nusitūstus buvo Sergijui perspėjimą, kad jei gubus kraujo praliejimas, tai už tat atsakys savo galva jis ir jo sėbras Trepov. Per skerdynę buvo dešimtys užmuštų ir šimtai sužeistų. Tas pats Sergijus nemazda surkė savo broj Aleksandrą Vladimira, viršiausį Peter-

burgo kariumenės vadą, kurs išreikalavo iš caro, kad leistų sutikti su santuvalais beginkles darbininkų minias, elnėnė pas carą su prašymais, vėlavomis ir šventųjų paveikslais. Tas Sergijus prigulejo prie tokių, kurie sakydavo, kad geriausias būdas sutrinti revoliucijos judėjimus (kilimus žmonių prieš dabartinę politiška Rusų valstybę tvarką), tai reikia išsukti revoliucijos sujūdimus (kilimus žmonių prieš dabartinę politiška Rusų valstybę paskandinti; tuomet tik — sakė jis — pasidarysiu ramu ir dabartinę tvarką išliksianti nepalėsta.

Revoliucijonieriai išpildė savo nūtarimą; parvirto dar vienas dabartinės valdžios pasipirkas. Išvirs nuo bombos dar keletas tokių, tačiau išsunkinti caro valdžią pasisekė tik tuomet, kaip visuos Rusų valstybės krauose darbininkų minios, pasiėmę ginklus, stos kovon prieš carą ir vienu kartu nušios tukstančius žmonių kankintojų ir plėšikų.

Draugai! Revoliucija artinasi. Bukim pasirėngę kovon. Minėkime, jogei gausime tik tiek, kiek patys iškovosime. Minėkime, jogei tik tuomet, kaip mūsų kraštas, Lietuva, bus laisvas, tik tuomet bus galima pasiekti mūsų troškimai, mūsų reikalai ir mūsų idealai. Šalin dabartinę tvarką!

Te gyvuoją laisvus darbininkai!

Te gyvuoją laisva demo-

kratiška Lietuva!

Lietuvių Social-Demokratų Partija.

(Atsiuntė V. Kapsukas).

Iš Amerikos.

Užgruvo 25 darbininkai.

MONTROSE, COLO. Gunison tunelyje užgruvo 25 darbininkai. Atkase iš užgruvusių 21 gyvą; kas yra su kitais, dar nežinia, gal but, kad jie likosi užmušti.

Geras radinys.

BEDFORD, IND. Kasanti piešką darbininkai, rado piešką užkastą paką, kuriame buvo 300000 dol. procentinės popieroms. Popieros tos yra savasčia banko Wilmington, Ill., kuris 9 d. gegužio likosi apvogtas.

Užmušęs perkunas.

SENATCHEE, WIS. 2 d. berželio, laike audros, perkunas užmušė so de dvejetainį vaikų protestiško pastoriaus Fred. Coopero. Vienas vaikas turėjo 14 metų, kitas 8.

Stenėsi nuimduoti nusidejejus.

COLUMBIA, S. C. Čiankščiaus pasitaisymo namuose, po valgiu apsigro su viršum 100 sėdintių čia nusidejusių. Steto chemikas valgyrė nuo duodus arseniką (žiurkėles). Kas bandė nusidejėlius nuimduoti, to iki šiol nesusekė. Visus apsigrojusius pasisekė nuo mirties išgelbėti.

Kvailas darbas.

LEXINGTON, KY. Terp gyvenančių čia dviejų šeimynų, Hargis ir Cockwell nuo senai traukėsi ne sutikimai. Ant galo nesutinkimai užsimanė sykį užbaigti nesutinkimus per kovą. Mušyje 3 ypatos likosi užmuštos, o 7 sunkiai sužeistos.

Zmogūdytė.

HILLSBORO, OH. Netoli nuo čia, ant Dineso farmos rado perkūtas, jau ne gyvas, dvi fermerio dukteris ir 15 metų vaiką. Merginos buvo nušautos iš revolverio, o vaikas iš karabino. Mena, kad vaikas nušovė merginas, jos gi jį.

Musizis tarp negrų ir baltvaidžių.

AROSTOVA, GA. Netoli nuo čia, miestelyje Turner, S. C., užgimė kruvinas mušis tarp negrų ir baltvaidžių. Mušyje 3 negrai likosi užmušti, teipgi vienas baltvaidis užpuolė ant nepasirėngusių negrų.

Andros.

DETROIT, MICH. 5 d. berželio šitose aplinkinėse siautė smarki audra ir vėtra. Thumb distriktė vėtra išvartė dikta triobų. Kiek iki šiol žino, čia prazuvo mažiausiai 3 ypatos, o net keliolika yra sužeisti. Blėd audros ir vėtros padarytą skaito šimtais tukstančių dolarių.

Nelaimės ant geležinkelio.

HARRISBURG, PA. Netoli nuo čia, važiuojant skersai geležinkelio rėlių, atbėgusio trukio likosi už-

mušti: farmeris Tittle ir jo sūnus, 13 gi metų jo dukte tapo mirtinai sužeista.

Gaisrai.

PITTSBURG, PA. 2 d. berželio, 5 val. po pietų, sudėgė čia 5 Avenue teatras ir Grand opera house. Žmonis visi iš degantių triobų išsigelbėjo. Blėd gaisro padarytą skaito ant 200000 dol.

MILWAUKEE, WIS. Sudėgė čia parodos trioba. Blėd gaisro padarytą skaito ant 300000 dol.

Iš darbo lauko.

CHICAGO, ILL. Vėžųjų štraikai dar vis traukia Chicagoj. Gaila, kad ir tarp darbininkų nėra vienybės, pačioj vėžųjų unijoj užgimė nesutikimai tarp vadovų unijos, viens kitą apkaltina, nežinia teisingai, ar neteisingai; žinoma, butų dar blogiau, jeigu visi užmetėjimai būtų teisingais. Unija, Truck Driver atsisakė paremti štraikuojančius vėžjus, jos viršininkai prisakė savo sanariams vazioti tavorus ir į štraikų apimtas paravinčias.

CHICAGO, ILL. Vėžėjai ir arklių prižiūrėtojai Parmelee, Co., vaziojančios pasazierių daktus nuo geležinkelio, pareikalavo didesnių algų, kitaip žada pristoti prie abeno vėžųjų štraiko.

SAGINAW, MICH. Tarnaujanti ant štraikų Bay City ir Saginaw'e pakėlė štraiką, kadangi kompanijos atsisakė pakelti jų algas.

COLEMAN ALBERTA, CANADA. Darbai čia eina gerai, visur dirba pilną laiką.

Iš Lietuvos diru.

Kun. Kraučuno prova už subankrutijimą dar nepabaigta.

Kaip pranešė „Lietuvos“ No. 18, kad kun. Kraučunas įnešė į U. S. District Court „peticiją“ (prašymą), kad jį sudas pripažinti bankrutu, kad nereiktų žmonėms skolų mokėti, tai čia paduodame to peticijos ištrauką, kurioje kun. Kraučunas parodo savo skolas ir savo visą turą taip:

SKOLOS: — \$5000.00.

TURTAS: — Pinigų turi. — \$25.00

2 Overkočio po \$5.00..... 10.00

2 Drapanų garnituru po \$10.00..... 20.00

1 Laikrodėlį už..... 35.00

Ir knygų už..... 20.00

Viso..... \$110.00

Petnyčioj, 2 berželio, sudas tyrinėjo kun. Kraučuno turus, ar jis neturi užsėjęs daugiau kokių savo turų. Tyrinėjant, kun. Kraučunas prisipažino, kad jis dar turi vieną akciją \$10.00 vertą „Bell Clothing kompanijos“, kad, turį keletą tukstančių dol., „State Bank of Chicago“, bet tie pinigai esą parapijos savasčia, ne jo. Teipgi prisipažino, kad turėjęs akcijas dviejų aukso kastynių, bet sako, tas kastynės subankrutėjusios. Prisipažino, kad turėjo apsaugojas savo gyvastį ant \$10.000.00 „Metropolitan Life Insurance kompanijos“, bet polisą pardavęs už \$3000 ir tt.

Tyrinėjimas nepasibaigė, nes advokatas turi dar kitaly dalykus bankrutą tyrinėti, tai tolesnis tyrinėjimas bus šiądien, 9 d. šio mėnesio, Ruime 636 Manadnock Block, kėrtė Jackson ir Dearborn st. Matysime, ar sudas kun. Kraučuno pripažins bankrutu, ar palieps skolas apmokėti.

Is Lawrence, Mas.

Darbai čia šiuom kartu eina pušėtai ir iš kitur pribuvo darbininkai greitai kama darbą. Čia vyrų ir merginos uždriba vienodai.

Lawrence, tarbut, yra vienatipė vieta Ameriko, kur lietuviški merginų yra diktas buris: yra čia moterų ir merginų apie 800; terp jų nėra mažiau kaip 5 dol. ant savaitės uždribančių, bet yra uždribančių ir po 10 dol. Taigi iš materiališkos pusės padėjimas lietuviški merginų čia ne blogiausias, bet už tai dvasiškai ir tautiškai jos stovi labai žemai, žemiau negu buvo keli metai atgal.

Ant tokio didelio lietuviškių skaitliaus, rodosi, turėtų atsirasti suprantančių bent svarbiausius tautiškus reikalus; turėtų atsirasti ir dar mažas būrelis norinti apsisviesti, skaitančių knygas ir laikrašius, bet nelaimės, čia tokių merginų nėra. Mūsų merginos ir moterys bijosi laikrašio ir knygos, kaip nelabai švęsto vandenės, joms rodosi, kad raštai gali protą sumaišyti ir ant galo į prakarą nuvesti, tomu tarpu ne pašo, kad savo pasiegiu grėičiau žmogus ant pragaros užsipleno, skaitymą gi sulauko nuo pikty darbų. Juk nėra rašto, kuris mokintų žmogų pikta daryti, vis raštai nuo pikto žmonis persegina. Jeigu mūsų moterėlės skaitytų visokius raštus, tai gal žinotų, kad gyvenimus reikia švėiai užlaikyti, o musikių daug yra, kurios apie

tai visai nesirupina. Skaitydamos, žinotų kaip reikia vaikus auginti, kad iš jų naudingi savo tautos sanarijai užaugtų; žinotų, kas yra geru, o kas yra blogu, išmokyti vengti blogo.

Keturi, ar penki metai atgal terp čianykčių lietuvių buvo būrelis skaitančių laikrašius; nors ir ne daug, bet visgi ir tokių buvo, prigulejo jos ir prie visokių mūsų organizacijų, kaip prie „Tėvynės Mylėtojų Dr-tės“, prie „Susivienijimo“, prie „Dainorių Dr-tės“, žodžiu, tulos čianykščios merginos darbuos drauge su vyrais ant mūsų tautos labo — dabar tos geriosios išnyko, ar užmigo. Prie tautiškų organizacijų taip mažai jų priguli, kad skaitlių gėda net garsinti.

Lietuviai.

Is Springfield, II.

Linksmas girdėti kaip kitų miestų lietuvių veikla ant labo savo tautos ir asabiškos gyvenimo gerovės.

Pas mus, ant nelaimės, to nėra. Mūsų lietuvių skegsta taisyklės, girtybės ir fanatizmas. Kitos tautos stengiasi ką naujo išrasti, ką naujo išmokyti, kas metas tobulinti, stengias pakilti protiška augtynė, o mes ar terp darome? Springfieldo lietuvių atsizymi pėktoėmis, provomis, girtavimais ir veisimais saliuoj. Šerifai nespėja išiešioti varantus ir sugaudyti prasikaltėlius. Pelasi nevedė ir apsidėvėję. Daug butų linksniau pamintėti geras darbus, tik gaila, kad pas mus retas kas veikia ką geru. Ar ne geriau būtų nusizūreiti ant pasielgimo taip vadinamų bedievių? Tie iš tikro gražiau gyvena, nesipėda, nesiprovoja; dailiau apsidėgė ir pas svetimačius geresnę garbę turi. Jie pamokytų ir ko gero gėdintu strapijojimui su dušij ganytojais. Tas ganytojas ne dubias juos gano, bet tik juos doliarius su kruvinu prakaitu uždirtus. Ganytojams nerupi juos gervė, jiems tik doliarai rupi. Jie mato mūsų blogus darbus, bet ar ką sako už tai? Ar pamokina ko gero? Kurgi mokyta, kadangi toms biznį gali sau pagadyti. Vargų geriausia laikraščio yra mokslas, skaitymas laikrašio, lietuviški knygelių. Tik skaitydami raštus, mes išbulinsime savo protą, išmoksime suprasti mūsų blogus darbus, pažįsime trusus, kurie mūsų prakaitu dyki mirta ir mus kvailus da labiau kvailina. Vieni susisėpusius taiko, kiti liepia būti numiestos širdies, tik dievnamas stątyti, nors mūsų vaikus skurdas laukytų, dušias piktai iščysdais, mišias ko tankiausiai samdyti, nors turime daug svarbesnis ir artusius reikalus. Susipraskime jau kartą, pažikime klaidas, liaukimės klejoję. Vietoje naujų bažnyčių statykime liaukimės mokyklas. Vietoje užlietuvių kunigų, laikykime svetliškų mokiniojus. Svetliški mokiniojai be abejonės geriau išmoks atskirti gerą nuo blogo, išmoks kaip reikia gyventi, kaip reikia gintiesi nuo visokių skriaudėjų. Vaikai, jeigu turės geras mokiniojus, užaugę nesipė, negirtuokliaus, nekaldys viens kitam mokaules, nelauks lojerių, ne skvajerių buto, nes įstengs surasti daug geresnių ir naudingėsių darbų.

Is Waterbury, Con.

22 d. gegužio vienas štoninkas parengė savo kostumeriams balių, ant kurio pribuvo daug lietuvių ir neprabytų. (Toki balių tai privačias štoninko ir jo kostumerių reikalus, apie tokius atsitikimus laikrašiams ne paranku talpinti. Rd.).

Lietuviai.

Protokolas 6to seimo S. L. L. laikyto 21 d. gegužio 1905 m. Pulaski salėje, Newark, N. J.

10tą val. ryto, K. Balčiunas, delegatas priitariani, apreiškė seimą už atidarytą ir paprašė sekretorių perskaityti pernyktį protokolą. Patėmėjus tulus neįspildymus, Kun. Dembskis paaiškino, kad sušauktas su T.D.M.Dr-te, reikalaujame platinioms knygų, nepavyko dėlto, kad nuo Paltauvačiaus, jos prezidento, užprašio susidėti ir užklauso, ar susidėsim, negavome jokios žinios, o Delegatas į Tėpatiška Darbininkų Kongresą Ni-derlandijon nesistatė dėlto, kad besirengiant, kitiu smarkus besipriešinimai tarpe lietuvių Amerikoje ir tapo sugrąžinta lietuviškoji spauda Lietuvoje.

Potam — perskaityti paliudijimą — tapo perstatyti naujai paratįjį įstatymai. Jie skaityti, svarstyti, kur ne kur patobulinti ir palikti šiojais:

SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ LAISVAMANIŲ ĮSTATYMAI.

A. Jiekjins S. L. L. — yra platinti apšvietim tarpe lietuvių gyvenančių po visos platus Suv. Valstijų ir visose šalys svietio, lietuviškoj kalboje.

Savo įieškin Draugystė pasiekė: spaudindama ir platindama šiaip

laisvės darbo vaisty, veliū jam kuogeriausios kloties. M. Motė-junas — Draugas.

Is New Britain, Conn. „Vietinė S. L. L. kuopa veliū viso labo seimininkams ir trokšta kuogeriausių nūtarimų. Laisvamanių tesidaugina kuoskaitlingiausiai ir tepuošia mūsų tautą laisve, kaip kvepiančių rožių žiedais. M. Mažeika — kuopos viršininkas ir raše-jas.“ Teipgi ir laikas is Waterbury, Conn. (sutrumpintas). „Mūsų kuopa nemaža, todėl umo seimo delei, susirinkti ir reikalus ap-svarstyti mes negalėjome. Pertai nuo mūsų, apat imetinėjimų už perbrangias už „Charter“ pagal-ves ir panikos už saunorų ir neti-kuš seimo rešgim. Seimui nėra nieko. V. S. Zubrickas, kuopos pirmsėdis.“

Paskui buvo atdyžiai skaityti ir svarstyti visoki įnešimai ir nuspręsta sekančiai:

a) Kuoveikšniausiai išsiuntinėti kuopoms numerius ir „Charter“, „Charterio“ atspaudinti „Kovos“ spauzūdydas 109 eksempliorų. Jo pėčėj — kurs turi būti litogra-fuotas — pagražinti simboliu sto-vinčios ant žemės moteriškės, lai-kančios vienoj rankoj dekančią žvakę, o kitoj — sutrauktąjį rėtė-jų. Aplinkini simbolį (kurį pa-rupjė E. Ereminas) turi skaityti: „Susivienijimas Lietuvių Laisva-manij Amerikoje“ pilnais žodžiais, lietuviškai.

b) Darbuotis apie dauginimą S. L. L. sanarių. Dėlto: rengti dis-kusijas, prakalbas, pranešimus. Jei kur tam tikslui reikalaujami mede-giška pagelba, suteikti ją is izdo.

c) Mėnesinė mokeskis po seno-vei — 15c.

d) „Darbininkų Balso“ imti tik po vieną eksempliorį kožno nu-merio kožnai kuopai.

e) „Kovai“, kuri apsiima pa-talpinti mūsų apskaitas ir šiaip jau kožnos atsirandantis reikalus primokėti \$25.00 ant metų.

f) Revoliucijai Lietuvoj paskir-ti \$10.00, o svarbiu reikale — at-iduoti visą izdą.

g) Išleidinėti Proklamacijos ir garsinti jas laikraščiuose ir lape-liuose lietuviškoje ir kitose kalbo-se.

h) Pavelti naudotis Liet. Socia-lištaj Partijai Amerikoj mūsų Char-teriu.

i) Seimui atlikti tik gegužio, ar berželio mėnesiuose, is laiko apie tai garsinant. Jų diena priguli nuo Centrališko Komiteto.

k) Sekanti seimą atlikti Brook-lyne, N. Y.

l) Kasos tvirtų garsinti per „Ko-vą“ kas ketvirtadiak metų.

m) K. Balčiūni už kelionę ant seimo užmokėti \$8.60.

Telegramas is Scranton, Pa.

„O seime mielas suvienyk vė-dus; priglausk varguolių bėdų esančius; trandyk terionis minias slėgiančius ir gelbėk žmones var-gejos skęstančius. Šalin aklas pasitikėjimas! Tiriinėjimas, moks-las, ir laisvė tevičė. J. J. Judic-kas.“

Kasos stovis.

5 d. VI 1904 liko kasoje \$36.36.

[jeiga.

Minersville kuopa įmokėjo

mėnesinių..... \$13.85

Scranton kuopa įmok. mėn. 7.30

Newark kuopa įmok. mėn. 30.10

ant Charter 5.00

Brooklyn kuopa įmok. mėn. 6.75

Waterbury kuopa įm. mėn. 35.80

už parduotas knygas 1.10

New Britain kuopa įmokė-jo mėnesinių..... 8.15

ant Charter 2.00

už knygas 65

Philadelphia kuop. įm. mėn. 13.35

ant Charter 5.00

už knygas 4.20

Bennington kuopa įm. mėn. 7.15

ant Charter 1.00

Worcester kuopa įm. mėn. 8.15

Wilkes Barre kuopa įmokė-jo mėnesinių..... 11.80

už knygas 1.60

Pavieni sanariai įmok. mėn. 17.10

ant Charter 1.50

už knygas 3.20

Viso įieigos \$221.11

Išieiga.

K. Balčiūni už kelionę..... \$12.00

A. Olševskij pers. knygų 5.60

Už Charter..... 12.50

Už „Darb. Balsą“..... \$181.89

Už Money Order, mark. 6.02

Sekretoriaus alga..... 25.00

Vios išieigos \$193.01

Lieka kasoje \$28.10

Peržiūrint knygas, viskas atrasta tvarkiai ir teisingai, ant ko pa-sirašome: J. Vaičiūnas ir M. Ur-bonas.

Pagal pernyktį seimo nūtarimą — tapo perstatyti naujai paratįjį įstatymai. Jie skaityti, svarstyti, kur ne kur patobulinti ir palikti šiojais:

SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ LAISVAMANIŲ ĮSTATYMAI.

A. Jiekjins S. L. L. — yra platinti apšvietim tarpe lietuvių gyvenančių po visos platus Suv. Valstijų ir visose šalys svietio, lietuviškoj kalboje.

Savo įieškin Draugystė pasiekė: spaudindama ir platindama šiaip

naudingas ir moksliškas knygas prigimtoje kalboje, laikydama susirinkimus su prakalbomis, koncer-tais ir tt.

B. Sanariūs S. L. L. gali būti vyriškiai ir moters ar merginos, kurie sutinka su S. L. L. mieriais ir užmoka paskirtą seimų S. L. L. mokesį ir įžengimą.

Norintis į S. L. L. įstoti, tesi-kreipia ar prie vietinės kuopos, ar prie Centrališko Komiteto; prie-mimie patvirtina minėtoji vyriausybė ant arčiausios sueigos. Visi sa-nariai turi lygias tiesas.

Kiekvienas sanarys gauna draugystės spaudžintų raštų bent po vieną eksempliorį.

Sanariai neužmokantieje savs mokeskis bėgyje vienu metų, patys savę iš draugystės išbraukia.

C. Vieną kartą per metus esti keliamas S. L. L. seimas vietoje iš anksto buvusio seimo paskirto; seime dalyvauja sanariai vietinės kuopos ir delegatai tolesnių kuopų.

Kuopos laiko savo susirinkimus kaip tankiai sanariu nori.

Seimas S. L. L. a) išrenka Cen-tralishkį Komitetą, b) perkarto me-tinį darbą pernyktį vyriausybės, peržiūri padėjį S. L. L. tur-ty ir lobij ir d) atliks užduotis

